

DIARI CATALÀ

POLITICO Y LITERARIO

REDACTAT EN LAS QUATRE PROVINCIAS DE CATALUNYA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ.

EN BARCELONA, Carrer de Fernando, 32, 1.er
EN GIRONA, Llibreria de Dorca, Plaça de la Constitució, n.º 9.
EN LLEIDA, Plaça Constitució, 21, ent.^o
EN TARRAGONA, Rambla Sant Joan, n.º 58.
SUCURSAL EN GRACIA, Devant del Teatre, dis-
posit de màquines de cusir.

Espectacles.

PUBLICHS.

TEATRO PRINCIPAL.—Funció per avuy dilluns.—5.º d' abono.—2.ª Representació de Lucia di Lammermoor. Entrada 1'99 ptas.—A las 8.

GRAN TEATRO DEL LICEO.—Avuy, 25.—8.º d' abono.—Concert per lo célebre violinista espanyol senyor Sarasate. Entrada 1'98 ptas. Quint pis 1 pta.—A las 8. Lo dimecres debutarà lo célebre tenor senyor Massini ab l'òpera Faust.

TEATRO ROMEA.—Funció per avuy dilluns.—A benefici de donya Josefa Rizo. Lo drama en 3 actes y un prólech El gran galeoto y la pessa Cambio de via. Entrada á localitats, 4 rs. Id. al 2.º pis 2 rs.—A las 8.—Hi haurà safata.

Demà dimars El gran galeoto y lo entremés A casa la Sonàmbula. Se despatxa en fontaduría. Se está ensajant lo drama català del senyor Carrascosa titulat, La timba.

TEATRO DEL TIVOLI.—Gran funció de somníbulisme, prestidigitació, fonts maravillosas y fotografia gegantesca per Mr. Neubours. Se mudaran cada dia los jochs, essent acompanyats al piano.—A dos quarts de nou.—Entrada 1 ral per ser los derrers dies.

Reclams.

ESTEARIGAS CATALANAS

classe extra superior á 25 pessetas arroba á granel.—Cereria y sos articles d' en Gallissá. Riera del Pi, núm. 5.

LA EMPERATRIZ
3 Escudellers Blanxs 3

LLEY D' ENJUICIAMENT CIVIL
de 3 de Febrer de 1861, anotada y concordada.
Se trova en la nostra Administració. Preu, encuadernada, 10 rals.

Dilluns 25 de Abril de 1881

SANTS DEL DIA.

Sant March Evangelista.

QUARANTA HORAS.

EN BARCELONA: Iglesia de S. Jaume.—EN GIRONA: Hospici.—EN LLEIDA: En lo Sant Hospital.—EN TARRAGONA: Parroquia S. Joan Batista.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

EN BARCELONA, un mes	5 rals.
EN GIRONA, LLEIDA Y TARRAGONA, un mes	6
DEMÉS PUNTOS D' ESPANYA, un trimestre	20
ESTRANGER (unió postal), id.	40

VENÉREO

Sa curació es prompta, radical y segura, sens mercuri copaiva, ni altres preparacions perjudicials, per medi del XAROP ANTI-VENEREO DEL DR. CASASA.—Gonorreas, llagas, tumors, dolors, estrenyiments; lo venéreo, en fi, en totes las seves formes, per crònich que siga, se cura prompte y bé ab aqueix inimitable Xarop, exclusivament vegetal.—Vegis lo prospecte.—Dirigir-se al Dr. CASASA en sa GRAN FARMACIA plassa de la Constitució, cantonada al carrer de Jaume I.

ANTIGA TINTORERIA
DEL CENTRO

Llibreteria, 13, y sucursal Escudellers, 56

Se tenyeix y renta la roba de caballer ab tota perfecció. Especialitat en tenyir tota classe de sederías.

Llibreteria, 13, y Escudellers, 56.

BALADAS

PER

PERA DE PALOL.

Forma un elegant volúm en octau edició elzevieriana, se ven al preu d' una peseta.

PUNTOS DE VENTA.

BARCELONA: Eudalt Puig, Llibreter.

GIRONA: Llibrerias de Dorca
Plassa nova.

Franquet.

JOSEPH VENTURA.

Acaba de obrir un nou diposit de papers pintats pera decorar habitacions ab gust y economia.

Carrer de Petrixol, núm. 4.

RELLOTJERIA Y JOYERIA

DE J. MARTÍ,

FERNANDO VII, NÚMERO, 2.

Casa fundada pera la venda de rellotges en 1847.

Rellotges d' or, plata y Nikel à preus de fàbrica, garantits de 1 à 5 anys.

Complet assortit en objectes d' or y plata propis pera regalos. Preus baratissims. Fernando VII, n.º 2. (Frente la confiteria de Llibre.)

ENFERMETATS DE LA VISTA
Y ESPECIALMENT DELS PARPADOS.

Pronta curació ab la Pomada Ofitàlmica de Montserrat. Es lo mellar espècifich, pera las infusions herpéticas y escrofulosas. Lo gran consum que se'n fa es sa mellor recomendació. Pot 4 rs.

Farmacia Valdosera, Ponent, 42.

50 TAPINERIA 50

LA LUCIA
FABRICÀ DE COTILLAS.

HERPES sarna, escréfulas, y de més humors, atxis interns com externs. No descuydar que 'l Rop anti-herpetich de Dulcamara compost del Dr. Casasa, es l' únic que 'ls cura radicalment, sens que donquin senyal d' haber existit.—Vegis lo prospecte.—Únic deposit.—Gran Farmacia del doctor Casasa, plassa de la Constitució, cantonada al carrer de Jaume I.

VENDA. Gran Posada pera vendrir, darà raho.—Jaume Giralt número 40, Taberra.

GRAN FÁBRICA CATALANA de Joseph Tutan de banes, paraguas y sombrillas per major y menor.—Se telan y arreglan.—Rambla de Sant Joseph, número 30, devant de la Virreina.

Secció Literaria.

LA TARONJA D' OR.

(RONDALLA.)

Una vegada hi havia un comte, senyor d' un antic castell feudal que tenia una filla, modela de virtut y d' hermosura, tant, que fins lo fill del rey l' havia demanada per espousa, a lo qual ella no accedi perque diu que s' estima mes un pobre coneget que un rey per coneixer lo que en veritat, disgustà molt a son pare, que encara que molt rich, desitjava millor sort pera sa bonica filla.

Ella vestideta de montanyesa pera poguer sortir sense ser conegeta, sortia dematinet tots los dias, y s' encaminaba cap al cim d' una montanya plena de tota classe de flors boscanas y ahont creixia un arbre molt gros y alt, tant alt que deyan los yehins de l' encontrada que ab las fullas tocava als núvols. Al cim, donchs, d' aquell arbre, y al ultim brot de lots, hi havia nascut una taronja d' or molt bonica y molt pratesa, d' hermosura, estrella y polida com si l' hagues bruniada una mà mestra. La filla del Comte n' estava completament enamorada, y cada vegada que arrivava al peu del arbre, provava fent tota classe d' esforços de poguerla haber, pero era en van, la pobra nena prou alsavà las mans però apena arrivava a tocar las primeras fullas. Això era causa de que la nena retornés al castell sempre trista y mes trista, fins que un dia, veientla son pare que tornava ab una cara molt mística y ab senyals de fristesa, l' emprengué a solas y l' hi preguntà quina era la causa de la seva fristesa, y la filla tota vergonyosa l' hi va contestar que ja l' hi diria.

Una vegada qu' estaven a la taula, lo comte, la seva mulher y la filla, després d' haber esmorsat, quant ja tot lo servei del senyor s' havia retirat de la cambra, parlava el senyor comte a sa bondadosa espousa sobre lo partit que deurián escullir per casar la filla, mes com la mare d' aquesta sabia prou que la que debia casar-se era la filla y no 'ls pares, volgué qu' anés a pust y voluntat d' ella cosa que també se posa bé al compte que sois buscaba la felicitat del únic brot de sa familia: naturalment la noya, modesta en extrem, tingue de pendrer cartas en l' assumptu y s' explicà d' aquesta manera.

— Tindria present lo senyor pare, que un dia viniente de la montanya, ahont encara vaig cada demati, me digué perque tornava tant trista y dolorosa? D'enells ara ho sabran. — Al bell cim d' aquella montanya hi ha un arbre molt alt, molt alt, y al cim d' aquell arbre hi ha nascut una taronja d' or, jo fa molt de temps que n' estich enamorada y donaria totes mas joyas, tots mos vestits de compta y fins donaria tota marquesa y felicitat si pogues tenirla: cada dia que hi vaig prove d' abastar-la, pero es en van, es tant difícil pujar al arbre tant difícil, que dupto que algú l' abasti. Això es lo meu desconsol, això. Ja que vistes tant amablement tractan de casarme y ho volen fer a mia voluntat, desitjaria y demano en gracia al amor que me portau, que me deixessen escullir per marit a qui m' abasti y me porti la taronja d' or.

— Voluntat dels pares iou la voluntat de la filla, ovi al següent dia lo senyor comte manà a sos capitans que s' fes un pregó per tots los seus esstatgs, diguent ahont creix la taronja, y que aquell que l' hauria y n' fes presentalla a sa filla le deixaria casar ab ella. — Això ho foren los capitans, y al següent dia fou publicat lo pregó per tots los dominis del comtat, ab gran contento de la filla que esperava veure com per disputar sa mà seria poseedora de semblant maravollosa joya.

Cora que semblant neva fou rebuda ab molta acceptació no foren pochs lo que se abrasonaren al misteriós arbre, pero cap la pogué haber, tal vegada per la precipitació y afany que l' hi mogué la envejada gloria de ser espès d' una comtesa.

Veusquí que vivia en una casa bastante apartada del castell, un pare que tenia tres fills, lo gran, lo mitjans y l' petit, y apenas semblant nova fou entrada en la casa, que l' noy gran digué al seu pare.

— Pare, me voleu deixar ana a buscar la taronja d' or que m' casare ab la filla del comte?

Lo pare, fentli las observacions necessaries li hi deixa anar. Aixis que tingue l' permís, agafa l' sarro bastant provehit pera passar lo camí, agafa un bastonet y se'n ana per munt enlla, per munt enlla, cap a pujar la montanya a buscar la envejada presentalla.

Aixis que arriba l' vespre los de casa seva varen anar a esperarlo y l' trovaren que arribat tot cansat, moix y ab la roba estripada de assaltar marges y traspassar camins plens de rochs y espines.

— Que tal? L' hi varen preguntar, portas da taronja d' or?

— No pare no, es impossible, es un arbre tant alt, tant, y una montanya tant escabrosa, que quant un es a dalt, ja ha acabat las forsas pera trevallar mes.

En fi, no n' va treurer res. Allavors lo mitjans diu al seu pare.

— Pare, me voleu deixar anar a buscar la taronja d' or. Aque l' mi casare ab la filla del comte?

Lo pare va dirli: Ves — ell agafà al sarro net y la carbasseta y se'n va per munt enlla, per munt enlla, a probar si faria mes fortuna que l' seguiria gran.

Mes, fou tant desgraciat com l' altre, tornà a casa seva, trist y mal posat del camí, y mes trist de no poguer dirse marit de tant rica y hermosa donzella.

Lo german petit que durant aqueles dos viatges dels seus germans habia estat molt cavyolos se decideix a demanar a son pare.

— Pare, me voleu deixar anar a buscar la taronja d' or que m' casare ab la filla del comte?

— No, l' hi va dir lo seu pare: ahont vols anar tú que ts lo mes petit, que no hagen anat los germans? Que vols fer que ellis no hagen fet y que provaras, que 'ls demes no hagen provat ja?

— Pare, deixemhi anar: pare deixemhi anar.

Tant, tant va demanaro quel l' últim l' hi va dir. — Ves y surtem del devant de una vegada.

S' alsa dematinet, agafa l' sarro, l' umple ben be de cosa y formatje, agafa la carbasseta l' umpla de vi, y tras, tras, tras se'n va cap a la montanya.

Havia ja passat tot un dia y un altre, sens que ningú sabés res del hoy, ni si hi havia anat ni si no hi havia anat, los de casa seva ja estaban en ansia, y tot era preguntar per l' Veynat si l' havian vist, y ningú 'ls hi sabé dar raho. Què serà! Varen pensar lo pare y la germana, vègent que tardaba tant en tornà y siguent ja cap al tard segon dia de Pascada, varen determinar los seus germanets, anar a la montanya a veure si per l' camí els trovarian, tal dit, tal fet; veusquí que 'ls dos tots solets sortien de casa y feren lo mateix camí que hablan fet; quant foren damunt d' una serra que dominava tota la via que habian de fer, quanta fou l' alegría al veure a son german petit que tornaba tot xano xano com si mai se l' hi hagues de fer tart; aixis que s' varen trobar se abrassaren com si no s' haguesen vist de tres o quatre anys y i' hi varen preguntar. — Que tal; com es que has tardat tant? Què t' habias perdut? — y ell los hi va contestar. — No, gracies a Deu, però la causa de la meva tardansa ja la sabreu després; per are contenteuse en sapiguer que porto la taronja d' or al saronet.

Sorpresa causà la nova, y sobre total veure la fruya d' or, mes; los dos germans grans ne pogueren dissimular la vergonya que 'ls hi causà, al veure que l' mes petit se'n havia portat la gloria.

Anaren los tres cap a casa, dongueren la noticia al pare y després d' ensenyalar la taronja y veurels obligat a contestar a las moltas preguntes que l' hi feyan del perquè havia tardat tant va dir.

— Sorti d' aqui a punta de dia ab lo sarro y la carbasseta provehida y me n' vaig anar cap

a la montanya: com que 'ls camins eran esca- brosos y plens de romagueras, empleaba la ma- jor part del temps en arreglarlo y netejarlos, y ab una destral que vaig anar a buscar a casa l' Ferrer de tall trencaba 'ls rochs y romague- ras que 'm privavan de passar cómodament:

quant sentia que 'ls trevalls y l' llach eami m' havian causat, me posava en repòs a fer beguda y a calcular com y de quina manera abastar a la taronja; quant havia descansat tornava a emprendre lo camí, perque si hagues empleat, com vosaltres totes las forsas en una cosa no me n' haguera quedat pera abastar la joya, y amunt amunt, trevallant y descansant, vaig arribar al cim, me poso al peu del arbre mara- villos y veig que se necessitaban moltes forsas per pujarhi, aixis es que vaig pensar — estás un xich cansat y no podrías reposar y calcular la manera d' emprendre l' trevall — y com que 's feu vespre vaig passar la nit descansant y pensant ab la feyná, pera poguerne sortir millor.

Havia fet lo primer son quant m' acut una idea, y allavoras, agafant la destral que tenia per trencar matas dels camins, me poso al peu del arbre, y cop vâ, cop vê, destralada d' aquí des- tralada d' allí, fins que al últim, aquell arbre tan gros y tan alt que semblava que ningú li havia de fer pô, caigué a terra y allavoras no 'm va costar mica arreplegar la famosa taronja d' or.

Veusquí contat lo perque he tardat tant, y prengué un exemple, si may voleu emprendre una grana obra no os hi aboqueti sense to ni só, perque no n' trauriau res, feu com jo he fet, se comensa a preparar lo camí, després descansar, aplicari l' estudi necessari, y al últim venre com s' arriba a conseguir l' exit de l' obra mes dificulta.

Digué això y se'n anaren als seus quefers, contents tots; lo petit ab la joya guanyada y 'ls grans contents de la llissoneta que habian re- but.

Al cap de tres ó quatre setmanas, en lo èst- tell hi havia gran festa, puig que molts parents y convidats assistirem a las bodas de la bella comtesa y l' tendre noyet que li feu presentada de la rica y maravellosa joya tant gloriosament guanyada, com feu la taronja d' or sobretot que totes constis sisides ci satisfaçions.

PERE DE PALOL, — AL ESCRUT CATALÀ ofensada A Sonet llegit en la vèlta de la Societat d' aquest nom donat al Foment Graciense.

Mostrant al seu demunt sanch catalana, De l' hora y del deber es de la senyera. En Grecia recull-llores, gloria encisera, Y ls reverdeix en l' illa siciliana.

Vé l' àliga francesa, y s' amilana. Quant l' escut català l' empén y entrerà Y d' Espanya, entre lis plechs de la bandera, Bat en Africa, brau, l' host mussulmana.

Los caballs del Progrés, solta la bridat Van avansant del sige en la cultura. L' ensenya catalana a n' ells va unida.

Lo Progrés en l' espanya, Avant!, murmura; Y a questa veu donant ferma acullida, May, l' escut català, may se detura.

CONRAT ROURE.

Barcelona 7 Abril de 1881.
QUARTETAS CATALANISTAS
DEDICADAS A LAS NOVAS QUE ASSISTIREN A LA VETLLADA LITERARIA CELEBRADA PER L' ESCRUT CATALÀ
en lo teatro Principal de Gracia.

Escriure ayuy no 'm sab greu, no arronso, à fé, las espatllas, puig m' agrada aquestas ratllas endressà a tant bê de Déu.

Miréuselas que cefoyas!
Lo teatro sembla un jardí,
hi ha flors pera escullir,
y fer un joyell de toyas!

gens se diu en los circuls literaris, ha obtingut la «Flor Natural» y dos ó tres accéssits.

Lo senyor Joseph Verdú ha guanyat un dels accéssits al citat premi. També se cita 'l nom del senyor Joan Montserrat y Archs.

L' Hernani.—Avans d'ahir se va cantar l' «Hernani» en lo Liceo. Lo conjunt fou bo, gracies á l' acertada direcció del mestre Besetini.

Li héroe de la nit sigué 'l baritono Kashman, qu' es un cantant de *primo cartel*-lo. Bona veu, extensa é intensa; excellent escola de cant; bon actor, de bona figura y de maneras elegantes: tot ho reuneix lo nou baritono. Sigüe extraordinariament aplaudit, sobre tot en l' acte segon en que arrebata.

Un altre dia serem mes extensos.

Establiment renovat.—La antiga «Peluqueria de Martí», situada en lo carrer de Gignas número 8, acaba de ser objecte de una notable reforma. Son nou duenyo lo senyor don Joaquim Miquel no sols ha adornat lo interior del saló, augmentant lo número de miralls, cambiantlo de forma, etc., sino que fixanxe més en lo exterior ha substituit la vella y sensilla fatxada per una d'elegant y severa de bon esp de vista y apropiada al art; puig que en son lletrero hi ha una especie d'escut en lo que hi figurau enllazats tots los objectes propis de perruquer.

Doném la enorabona á son duenyo per son bon acert en haber adornat dit carrer ab un establiment de luxo, aixis com als artistas senyors Giralt, pintor; Masdeu, fuster y Canivell, escultor; per lo acertats que han estat en son treball.

Detinguts.—En la Arcaldia estan detinguts dos subjectes, l'un d'ells per haberse apoderat de varias pessas de ropa d' una torre de Valcarca ahont estava de mosso; l' altre per haber ferit a un jove en Hostafranchs, en barallas.

Banquet autonomista.—Lo senyor Grimissó president del comité democràtic-autonomista de Castelló de la Plana, dirigi una invitació als nostres amichs senyors Tutau y Lostau. Los dos han contestat dirigint al senyor Grimissó los següents parts:

Lo senyor Tutau: «Saludo als correligionaris reunits en lo banquet; desitjo la federació ab pacte. Res absolutament de unions perturbadoras. Depuremnos primer y luego contemnes. Un abraç als conseqüents veterans senyors Guerrero y Sorni. Un aplauso al ilustre senyor Pi.»

Lo senyor Lostau: «Circunstancies especials m' impideixen acceptar la galanta invitació del Comité. Lo meu espriu estarà entre vosaltres. Saludo al autonomistas de Castelló, desitjo la reorganisió del partit, porque es precursora del pacte dels futurs Estats de la Federació. Brindo per la integritat dels nostres principis ab tanta energia proclamats per l' ilustre república don Francisco Pi y Margall.»

Certámen literari.—Ahir, en lo claustro de la Facultat de Farmacia, tingüe lloc la distribució de premis als que havian concorregut al certámen obert per la «Jovenitat Católica». No se 'ns havia invitat y per lo tant no sabem a ciencia certa lo que passa; se 'ns ha passat no obstant los següents noms que son los dels que han obtingut premis:

La flor natural la obtingué Joseph M. Serra, que nombrá reyna de la festa á la senyoreta M. Xipell de Torrents. Se concediren tres accéssits als senyors Tomás Feliu, Sebastià Trullol y Joan Duran.

Lo segon premi fou adjudicat al senyor Victor Iranzo, de Valencia, y dos accéssits als senyors Victoriá Amer y Agna de Valldaura. Los demés que obtingueren premis son los senyors Jacinto Verdaguer, Francesch Ubach y Vinyeta, Anten Careta, Artur Masriera, Joan M. Casademunt, Joan Reig, Martí Genís y Jaume Nogués.

LLEIDA 25 de Abril.

Mes comités.—Los autonomistas de la important vila de Tàrrega se reuniren al objecte

de constituirse en comité quedant aquest format de las personas següents: president; Felip Solé.—Vocals, Joan Roca, Joseph Riber, Joseph Solsona.—Secretari, Ramon Perera.

Felicitem als correligionaris de Tàrrega per sa conseqüència en defensar las ideas del nostre antich credo politich.

Almudi.—Lo local destinat á Almudi no pot tindre pitxors condicions per l' objecte á que está destinat. No sols es petit y está poch ventilat, sino que 's humit y per tot hi penetran filtracions d'aigua en los dias de pluja, poguent si arreplegar lo fang com en lo mitx del carrer. Si ens assegura ademés que son moltas las vegadas que l' arrendatari ha cridat l' ateneo de l' autoritat per l' estat ruinós de dit local, en quin ha fet moviment un dels archs que sostinen la bóveda.

Si aixó es cert, com se mira ab indiferencia un assumptu tan vital, tota vegada que d' ocorre un derrumbament las desgracias podrian ser immensas ja que sobre l' Almudi hi ha un estudi en lo que hi concorren moltissims noys?

Mes casas en ruina.—En le carrer de Turull dues de las casas situadas al peu de la serra del Castell, comensaren lo dissapte últim á fer moviment y reconegudas per l' arquitecto y mestre d' obras, manaren desalotxarlas en vista del estat d' inminent ruina que presentaban. Ni casi temps tingueren sos habitants de treure sos efectes quan las fortas grietas y cruximent de las parets feren impossible lo transitar per alli, habent l' autoritat dictat mides pera evitar desgracias y ordenat la demolició de las dues casas que degué comensar ab precaucions.

Conferencia.—Devant d' una numerosa y escollida concurrencia va tenir lloc avans d' ahir la conferencia pública que 'n lo *Tranquil Taller* va donar nostre amich Dr. Malet, sobre l' historia é influencia del periodisme. Va pintar á grans rasgos los orígens del periódich, lo dessarollo adquirit al calor de las ideas modernas pe 'l mateix y l' influencia que exerceix en lo moment històrich present.

Doném un aplauso al senyor Malet per sa eloquència, erudició y profunditat d' ideas. Lo vinent dissapte disertará acabant l' assumpte.

Autòmatas italians.—Continúa cridant l' atenció del públic lo teatro d' «Autòmatas italians», á carrech del senyor Narbonne, estableert en lo «Pabellon Leridano». Las obras se presentan ab gran luxo y propietat tant en lo decorat y vestuari com en los demés acesoris, lo qual contribueix no poch á que 'ls jochs de magia sigan d' un efecte sorprendent. Recomanem que visitin tant curiós espectacle las personas que no ho hagin verificat encara.

Barallas.—Se promogueren avans d' ahir entre dos revenedors de la piazza y sertiren á relluhir un gabinet y un estoch dels que no pogueren fer ús afortunadament, per intervenció d' un amich nostre y alguns vehins que separaren als contendents.

Judici de faltas.—Lo que celebraren los senyors Peyrusa y Rey ab motiu de la conienda que en la casa Consistorial s' havia premogut entre 'ls dos, y de la que l' últim ne sortí lesionat, obtingué del senyor Jutje municipal un fallé condonatori per abdos contenients.

Article 150 de las ordenanzas municipals.—Per aquest article se prohibeix lo deixar anar soltas las caballerias per las poblacions, prevent que hasta 'l portarlas á beurar siguen conduhidias pe 'l ronsal. Semblant disposició no 's compleix y ab molta freqüència ocurreixen sostenys y perills que poden convertirse ab desgracias.

TARRAGONA 25 de Abril.

Invitació.—Avans d' ahir varem rebre un atent B. L. M. del senyor President del Ateneo de la classe obrera d' aquesta ciutat, invitantnos á la festa del Certámen que en honor

de Cervantes, va tenir lloc ahir al matí en lo nostre teatro Principal.

Certámen.—Com deyam avans, ahir al matí á las 10 va celebrarse ab l' assistencia de nostres autoritats y omplintse l' teatro de una distingida concurrencia. En un dels próxims números nos ocuparem de dit Certámen. Avuy sols diré que varen ser premiats los poetas senyors Comabella, Pere Anten Torres y la senyera del secretari del Gobern civil senyor Llançó; aixis com alguns artistas y alumnos de las classes del Ateneo de la Classe Obrera.

Pluja y pedra.—Ahir á las 8 y mitja descarrerà en aquesta ciutat y terme municipal un fort aiguat y pedregada, de tal modo queya aquesta, que en un moment no's veia altra cosa per los carrers y teuladas; y en molts casas se varen embusar los furats de las canaleras. Tot aixó acompañat de forts llampechs y trons que no paraban mai.

Creyem, per desgracia, que la pedregada d' ahir haurà ocasionat molts danyos al camp.

Mereix un aplauso.—L' arrendatari del teatro senyor Eduard Sampens y empressari senyor Sala, cediren gustosament sens cap retribució, lo teatro principal per la celebració del Certámen y per la funció que ha de celebrar á la nit la societat «Ateneo Tarraconense» com a continuació y fi del Certámen fet en honor de Cervantes.

Nada, nada, hablar claro y sacar los trapillos al sol.—Aixó es lo que convé, puig aixis potser sàbrém coses novas que potser estan tan amagadas, que convindria tréurelas á secar, perque no 's florissen.

Combregars.—Ahir va tenir lloc dita funció religiosa y varen ser combregats los malalts de las tres parroquias de la part alta de nostra ciutat y també varen administrarlo als presos que hi ha en la presó de Castell de Pilat, ab un acompañament bastant lluit y numerós. En lo del Hospital hi varen assistir los noys del Colegi del professor don Simó Reverter, ab blandons tots ells, y la seva corresponsent música.

Ja escampa.—Segons llegim en nostre colega *La Opinion*, la Diputació Provincial en la sessió del dissapte, va acordar, jubilar al senyor Ferrés senyalantli 1000 pessetas anyals; suprimint de Secretaria una plassa d' oficial, altra de auxiliar, un escribent y un porter; de Contaduria un escribent; en Depositaria un auxiliar, l' únic que hi havia; y en la Comissió d' exàmen de comptes suprimir un oficial, un escribent y tres auxiliars temporers, y donar nova forma á la Direcció de camins vehinals. Tot aixó fou fet ab la escusa de fer economies pero creyem que de qui á pochs temps, s' venrà obligats á reemplassar la major part de plassis suprimidas ayuy, perque hi ha molta feyna á la Diputació Provincial y al mateix temps per peguer acontentar los amichs de la actual situació.

Ab un altre acort com aqueix quedaria en blanch la plantilla de empleats de dita corporació.

Polémica.—Continúa si be un poch fluixa entre los nostres colegas *Diario de Tarragona* y *La Opinion*. Per are podem dir que tot se redueix á una petita escaramussa. Ab los brios que lo *Diari* va entrarhi creyam que seria una verdadera batalla pero 'ns habém enganyat.

CARTAS TARRAGONINAS.

Desde la casa de la ciutat, tot passejant, podem anar á la Explanada é nova Rambla de Sant Joan, lloc de recreo predilecte dels taragonins d' avuy dia, y que fa en aquesta ciutat lo mateix paper que fa pels barcelonins lo Parc. No hi ha que estranyarho: l' un y l' altre son fills llegitims y naturals de la mateixa mare; populars en son origen, luego aristocràtichs.

Pero no anem depressa: per arrivarhi tenim de passar per la Rambla vella, per la Rambla de Sant Carlos, y serà bo deturarnos á contem-

plarla. Qui d'úta que pera compendre lo que son, lo que valen y significan las cosas novas, no hi ha com compararlas ab las vellas?

Mirem donchs la Rambla vella de Sant Càrlos per sas quatre parts. En un costat veurém afileradas un regular número de casas, totas talladas pe'l mateix patró, totas baixas, ab dos pisos y entressuelo. Lo terreno en que s'edificaren perteneixia á dos senyors per falta d'un, á dos senyors principalissima La Corona y La Mitra. Posats d'acord, degueren opinar que lo verdader gust no estava en la varietat, sino en la unitat e unitermitat; y com al temps de sa edificació, en la manera de viure hi tenia que veure fins l'autoritat militar, y alló del jutament del «Joch de la pilota» y de la «Declaració dels drets del home» pe'ls francesos, se tenia encara per la gent d'aquí com una ximpleza dels nostres vehins, per això fou que s'disposà, manà y ordenà que cap de aquellas casas s'atrevis á aixecar lo cap mes que la seva companyera. Y això se feu al peu de la lletra, ab agrado de ne pochs que miraban aquells edificis uniformats, ab lo mateix carinyo, respecte y admiració que si fossin una companyia de voluntaris realistas en dia de parada.

Preguntarà tal vegada l'lector ¿fou lo dispost sols un capricho dels condoninos é dels seus administradors, é bé obéhi á alguna altre causa? Se uniformaren aquells edificis per exijirlo això lo gust estetic de la época pera qüestió d'higiene é pera comoditat ó bona vista dels vehins? He ignorém, y no tenim per altre part empenyo en saberho.

Sabem tan sols, que al altre costat de la dita Rambla s'alsaban ab entera llibertat y ampla autonomia en sa construcció, lo convent de monjas de Santa Clara, en un extrem, en lo centro lo convent de Sant Agustí, luego l'Hospital y l'Seminari ab sa iglesieta y al altre extrem lo grandiós convent dels Franciscans. En menos espay, no han vist á bon segur los nats y vinents major número d'edificis de carácter religios, ni mes variats, ni millor situats, com que ténian pe'l devant la Rambla y pe'l detràs resguardats per los que foren baluarts y muralles y sens destorps, l'hermosa vista del port ab la mar inmensa, y mirant á la dreta aquell camp ple de verdor fins al Priorat, anomenat *Lo camp de Tarragona*.

Com se veu, la Rambla vella de Sant Càrlos fou ben bateixada. Lo mateix podia dirse Rambla de Sant Càrlos, que Rambla de don Càrlos. Si per un costat era mística, per l'altre tenia fisonomia realista. Encara avuy poden observarse algunes d'aquelles casas uniformades pintadas voluntariament ó sius plau per forsa, de color de rosa, com ho foren totas elles per ferse mes agradables y vistosas al Senyor Rey Fernando quant visitá aquesta Ciutat ab la seva Senyora. Això n'era en aquells temps en que la primera autoritat de la població deya es vanida en castellá de la época: *Esta casa es de mí, esta otra tambien es de mí, y aun an tengo de otras, totas al servicio de su Real Magestad*.

En això vingueren altres temps, y ab aquests, altres gustos. L'any cinquanta quatre en un rato de bon humor, ó de caler segons altres, se revoltà, tira per terra muralles y baluarts, se fa autonomista per unes quantas setmanas, y pésa en la que era inculta *Espanada*, la primera pedra de la Nova Rambla de Tarragona. Per manera que lo millor que te la Ciutat, civilment parlant, es de origen rovolucionari, com lo *Parc dels Barcelonins*, trayérm de la histeria aquell rato ó estona de bon humor autonòmic, y Tarragona se queda sense Rambla, y les Tarragonins sense un verdader siti de reunió y de recreo.

No tenim ganas de continuar lo passeig. Las reflexions que ns acudeixen són tantas y de tal genero, que l'posan á un de mal humor y fins observem que ns fluixean las mans. Ahir la centralització esgarrant la casa de la Ciutat, avuy unes quantas horas d'autonomia donant vida á un lloc escabros ó rónech, creant treball, riquesa y benestar, y convertint en hermos cinturon, lo cordó de pedra y runa que oprimia lo cos de la noble Tarragona!! Ab dit acte d'autonomia, la mare y la filla, la Ciutat y l'Port quedaban pera sempre units. Fou, donchs, à més de lo dit, un gran acte de

moralitat, realizat per un poble duenyo per un moment de son destino, per aquell poble liberal que s'encaraba ab le mateix Comte d'Espanya al ferlo retirar del lloc escollit per sas panjerellas, dihentli aquella expresió castellanizada, signe de la obediencia forsada, aquell *Ja sa vamos, hombre, ja sa vamos!* Prou per avuy.

B.

Secció de Fondo.

LO QUE PASSA EN EUROPA.

Sembla que la Russia tracta de presentar á la consideració de las potencias las bases d'un projecte, cual objectiu ha de ser l'impedir la continuació de la propaganda socialista y revolucionaria que de molt temps ve fentse en l'imperi moscovita. Lo projecte ha sigut ben acullit en la cort del emperador Guillém, puig á n'això tendeix desde molt temps lo princep de Bismark; pero no ha tingut igual acullida en Viena. Lo govern del emperador Francisco Joseph té en sas lleys los medis necessaris pera reprimir tota propaganda revolucionaria y no s'mostra disposat á pendre lleys represivas que podrian trareli la simpatia que puga tenir tant entre 'ls liberals com entre 'ls conservadors. La opinó pública 's manifesta contraria á novas lleys, puig no tem que desde l'imperi y ab las lleys vigents se puga amenassar l'ordre dels Estats vehins. Las insinuacions russas es probable trobin encara una rebuda mes freda entre 'ls demés governs de la Europa, y serà necessari seguir ó intentar quan menos altres vias que pugan donar resultats mes segurs y mes practichs.

A n'això respond la mida que podriam dir previa y á la que l'Czar ha donat ja la seva aprobació de convocar una reunio de funcionaris pera examinar totes las qüestions constitucionals relacionadas ab la millor marxa del govern. Molts han volgut veure en aquesta resolució un desíx de cambiar las costums autocráticas, ó sia 'l sistema absolutista d'aquell govern per un sistema liberal, comensant pera donar una constitució al poble rus. Probablement seria aquest lo medi millor pera acabar ab la propaganda revolucionaria que tant assusta al emperador y á la major part dels que l'rodejan; pero estém acostumats á veure que 'ls reys fan concesions, cuan s'hi veuen obligats per un acte de forsa del poble; jamay las han fet espontaneament.

Y 'ns confirma en aquesta sospita la dimisió presentada per M. Abaza, director de censura; dimisió atribuïda al augment de rigor que s'vol desplegar ab los periodichs. Y l'rigor ab la prempsa es lo primer que caracterisa á tots los governs absolutistas, encara que s'disfrissen ab lo nom de liberals.

En Italia, després de quince dies d'entrevistas y conferencias s'ha resolt lo rey Humberto per no acceptar la dimisió presentada per en Cairoli, lo que 'ns apareix sumament normal, després que l'telégrafo s'ha cuidat de dirnos que li habia sigut acceptada. Pero, com los conservadors no s'han manifestat desitjosos de recullir la herència dels liberals, perque en son sentit pràctic, han conegut que no havia arribat encara l' hora, y 'ls presidents de las Càmaras han aconsellat sempre al rey la formació d'un ministeri de la esquerra, la impossibilitat de 'n Depretis pera constituirlo ha inclinat al

monarca á demanar á Cairoli que continui en son puesto á lo que sembla ha accedit i Recordant, no obstant, lo motiu de la seva dimisió, s' diu que la primera mida que penderà, al presentarse á las Càmaras, serà un vot de confiansa respecte á la qüestió franco-tunesina promoguda per M. Damieni. La Càmara de diputats, en atenció als fets cumplits desde la última sessió, no tindrà altra surtida que donarlo, y l'ministeri continuará una temporada més; fins que las divisions dels elements liberals hagin portat lo descrédit de las ideas que representan y 'ls conservadors hagin pogut estrenye las seves filas y presentar-se compactes devant del pais, contrapasant la seva unió la disgragació y personalisme dels liberals.

Fa prop de cinch anys que 'ls destinos de la Italia están en mans dels progressistas; cinch, si no recordém mal, han sigut las crissis que han estallat en los diversos ministeris, sempre per odis y envejas personals, jamay per principis. En cada crisi, no obstant, n'ha sortit triunfant la esquerra; pero com semblant situació no pot durar, facil es preveure l'porvenir que está reservat en aquella península á las ideas liberals, si continua l'encono entre las varias fraccions. Los conservadors, per si sols, han sigut sempre impotents pera fer caure la llibertat; pero desgraciadament, son sempre 'ls liberals los que ab las seves divisions los han ajudat.

La qüestió grega sembla ja terminada, després d'haberse acceptat per M. Coumoundouros lo trassat que de concert han fixat las potencias. Lo tractat de Berlin habia fet concebir als grechs grans esperances, que s'han anat desconeixent gràcies á la resistencia tenás, encara que passiva, de la Turquia. Aquesta 's va alassant de dia en dia á la mort, y com mes proxima la veu, mes apegó té á la vida. Durant molt temps se creya tothom que sols ab las armas se podian resoldre las qüestions que separaban la Grecia y la Turquia; pero l'gran interès de las nacions en que la pau no s'perturbés y la convicció del Sultá de que, si no voluntari, quan menos forzosamente deuria cedir en part á las exigencias gregas l'han obligat á cedir alguns territoris, no tants com haurian desitjat los grechs, sino los precisos pera poguer acontentarlos, á judici de las potencias. Larissa, Tirnavo y Trisaba en la Tesalia; Arta en l'Epiro y Punta son los territoris cedits á la Grecia. D'aquest modo, sens disparar un tiro, sens derramar una gota de sang, sens gastar un centí, sens ocasionar lo mes petit perjudici á cap de las forças vivas del pais, ha vist lo poble heleno aumentar la seva extensió territorial, ha pogut anexionar-se alguns mils habitants que son de la mateixa rassa, parlen la mateixa llengua y professan idéntica religió.

Veritat es que no ha pogut adquirir á Prevessa á la entrada del golfo de Asta; però serán destruïdes las fortificacions: veritat es que no ha pogut adquirir á Janina, capital del Epiro; pero tot es comensar. Turquia va morint y l'seu hereu va creixent; dels restos del corromput imperi mahometà te de surtirne un regne, gran per sa virilitat y energia, gran per sas aspiracions y mes gran encara per las tradicions històricas. L'imperi turc ha acabat la seva missió; necessari es que surti qui l'reemplassi.

CETTIWAYO.

Correspondencias particulares

Avui si el DEU DEL DIARI CATALÀ. Hui toco. Heu de venir a la seva oficina al número 12 del Carrer de Madrid 23 d' Abril que ja no s' parla de Balaguer ni de Camacho, però en els partits constitucionals de València donan material a la xismografia política de què tenim d' oïmparcs. Cada dia son nombroses les dissidències entre els grups de 'n Capdepont, en Salamanca, y en Villarroya, puig se combaten mutuament com enemis irreconciliables. Ha arribat aquí una comissió ab lliure de protestar contra la pressió que l' govern exerceix sobre l' governador Capdepont, limitant-li les facultats però dimitir els jutjaments en profit del partit o grup que dita autoritat acapella contra les altres, lo qual ha produït gran irritació y alarma entre els amics que els últims tenen en Madrid. Los uns amenassan ab passar a los possibilistes y altres ab los progressistes democràtics. Tot plegat fum de palla.

Lo govern tracta ahir de las proximas eleccions y s' diu que els ministres acordaren tractar ab benevolència als candidats democràtics amics de 'n Martos y apoyarials de 'n Castejón, combatent per quants medis pugan, als federals que s' presentin.

La comissió nombrada per lo comitè federalista del districte de Bonavista pera gestionar l' indult dels presos en Ceuta y altres punts ha buscat l' apoyo de 'n Abascal, arcalde de Madrid, lo qual s' ha prestat a ajudar als nostres amics. Ha visitat també a 'n Sagasta y al Director de Establiments penals. Lo primer manifestà que l' indult no seria fàcil si els interessats mateixos no l' demanaban, exigintlos hi aquest sacrifici de la dignitat; pero va prometre fer que fossin tractat ab lo major mirament. Lo Director citat expedi ahir mateix un telegramma al jefe del penal de Ceuta pera que s'lliuri als presos de la cadena y els coloquin lo mes separats possible dels criminals. La comissió valte present que molts dels presos politichs deuen incluirse y estan de dret incluïts en los ateriors indults y no obstant no s'hi ha sigut aplicada aqueixa gracia.

No va lograr res mes dita comissió, pero continuara ses treballs fins a conseguir sos propòsits, demanant l' indult dels presos en una exposició firmada per tots ses individuos. En Sabadell i Salou i algun altre se negau a firmar cap suplica y no estan disposats a acceptar cap gràcia, esperant poder entrar en Espanya amnistiats e triomfants. La comissió treballara pera suavisar aquesta heroica inflexibilitat.

Ahir se reuni la Junta dels progressistes democràtics per veure del modo d' unir al partit. Després de molt discutir y atacar-se mutuament sens pietat, determinaren sacrificiar al comitè del districte del Hospital.

Un dels homes que ab mes fervor treballan per en Balaguer, es en Mavarro Rodrigo, la antítesis del primer entre la de la fusió. La cosa s' explica perfectament: cayent en Camacho y produintse una crisi parcial, la entrada de 'n Navarro Rodrigo al ministeri es segura. Així se fa la política.

Avui està tractantse en lo Consell la qüestió dels èndecs dels ferro-carrils de Barcelona. Sembla que la comissió opina é informa que la via degui passar per lo carrer d' Arago, pero per medi de fosso.

Avuy ha sigut seqüestrat lo número del 21 de *El Demòcrata*, sometentlo als tribunals per attach a la forma de govern. X. de X. de 1881.

Res ha pogut contrarrestar a don Jaume. Ha estat mes fort ell, que totas las anades y vingades que prop del govern civil y de mes personatges han fet los poches progressistas rancis que per mostrars'ns quedan y qui desengany per aquests ab la seva impotència nos han demostrat una vegada més, que per órdr de gracia de un governador poden administrar-se los nostres interesscs, pero no per voluntat del poble.

Per moltes coses aplaudim lo zel de don Jaume; per exemple: la restauració dels quartels, que per gracia del general Pavia les tenim sen-

se troba trevent un gran element de vida a la ciutat. Lo arreu del passeig y ramblas que tan ho necessitaríam. En fi, fa treballar molt y paga bé en quant a la part administrativa lo aplaudim de veras.

Sembia que 'ls cafès y cassinos se afanyan en lluirse en gran escala. Lo Comercial ha regalat lo cafè y s' fan grans obras en lo saló y teatro, en lo qual los dias de Pasqua s' hi han posat en escena las comedias «El pobre y el rico» y «La dama blanca», original del poeta viatgat senyor Aubanell. En dita obra s' hi distinguiren los senyors Martí, Jarque, Rovira y Esturi.

També va obrir las portas al públic lo café de Catalunya bastante decorat, situat en la Rambla del Passeig, lo qual té molts bons salons per ball, y en tocant al café està molt ben servit.—*Lo Correspondal*.

Comunicat.

St. Director del DIARI CATALÀ.

Hostalrich 21 Abril de 1881.

Mol senyor nostre, li agrairírem la inserció de las següents ratllas en lo diari de sa digna direcció.

Mol senyor nostre: si ens ara habian contes- tat ab lo mes absolut silence, certas correspon- dencies que de quant en quant apareixian en *La Lucha* de Girona, que eran parts de un sub- jecte d' aquesta vila que s' esbravaba ab los fantasma en algun dels seus moments de colera, que eran molts, y que avuy per bé de aquella població tenim per ara fora, no podem menys en la occasió present de contestar al comunicat que figura firmat per varios liberals, en lo DIARI de la seva digna direcció, correspon- dent al dia 14, puig sab ell se proposa, com sempre, aquell subjecte, desvia l' opinio pública y al mateix temps lograr la seu particulara fins, pretendent fer incorre en una lamentable equivocació a certas elevadas personas.

Aquí no s' coneix ni una persona que profeso ostensiblement ideas carlistas, y per conseqüent, aquestas no han intervingut ni pogut intervenir, en poch ni en molt, a las gestions legals que fa dia se venen practicant per obte- nir la suspensió legal d' aquest Ajuntament, ja que se li han probat irregularitats de molta gravetat e importància, y al propi temps de fraudacions, come las en la imposicio y recau- dació dels impostos municipals. Is quals se han denunciat y probat en deguda forma al M. I. senyor governador civil de la província, pera que ab arreglada la llei y avarias decisions del Consell d' Estat, suspingués l' Ajuntament que mereix tantas simpatias.

Com que l' argument Aquiles que emplean los liberals del comunicat a que aludim, sois es de que 'ls adversaris del actual Ajuntament son carlins, y que en lo temps de la guerra se entretenian en fer agafar liberals, debem dir y sostener ahont sigui necessari, que la major part dels que han denunciat al senyor Gobernador les fets graves realisats per lo Ajuntament, foren agafats per los carlistas y condue- hits a Viladrau, per falta de pago de las contribucions que aquests imposaban, y un d' ells, que no s' necessita citar, se salva fugint de la seva casa y amagantse en una altra de Vehina. Vegis, denchs, si poden ser tingudes per carlistas semblants personaz, ab lo qual queda enterament destruit l' únic y gastat argument que emplean aquells.

Y no s'digui que son poquissims los que han suerit aquella denuncia, puig debem saber de fer constar y fer saber al públic, que 'ls firmants han sigut setze, y en ells hi han tots los primers propietaris y contribuyents de la població, y los primers industrials, y si hagues sigut necessari s' hauria omplert de firmas dit escrit, a no ser la perentorieta del temps y l'en- gerro que pertale en si tenir que presentar tan- tas cédulas personals, cuants son als firmants de tots modos, consti que haguerem sigut molts, puig son molts los que pagan en una població y se sublevan quant saben, com ara han sapigu que lo que s' cobraba era ilegal e injust.

Per lo demés, preuem acta, dels insignificants atrassos que diuen s' han pagat als mestres y

a la Diputació provincial, ja que lo que s' ha cobrat en aquesta vila de quatre anys enta, s' eleva a una considerable suma y ha fem per demostrar en son dia al Tribunal que probablement deurà entendre en la correspondencia causa criminal.

Es completament fals é interacte que cap dels que han denunciat los fets graves e irregulars commesos per aquest Ajuntament, tingui la sua firma posada al acta que menciona la comunicat a que contestem: en tot cas sera algun ex- Recaudado lo qui la degué firmar, al qual se gos veu publica, l' Ajuntament de aquesta vila li cobra interesos de una cantitat que deu integrar a la Caixa municipal, y molt menos es cert que cap dels que han gestionat per la suspensió legal del Ajuntament tingui de retornar cap cantitat mal versada, per órde del senyor Gobernador civil de la província.

Aquesta gratuita y maliciosa afirmació va encaminada, com totas las del comunicat a sorprendre la sinceritat de elevadas personas y resmes.

Com que estem en plena possessió de la vritat y ns assisteix la raho, no rehusarem la discussió a que se ns ha provocat, y per lo tant prometrem, als nostres contrincants, ser mes estenos un altre dia, en la relació de molts fets dignes de que se sapigu en tota la província y en tota Espanya.

Antes de terminar, debem fer constar que aquells varios liberals que firman lo comunicat en questio, en cas de serho, que hu d'uptem, son liberals que may han estar una hora fora de casa per la llibertat, y son liberals de totas las situacions políticas.

Varios contribuyentes.

Secció Oficial.

Administració Económica de la província de Barcelona. — Secció de administració. — Negociat Drets reals. — Las personas que per virtut de confiats é de herencias hagin adquirit bens de drets, acudiran a pagar lo Impost correspondent als mateixos, dintre dels plàssos marcats al efecte, si volen evitarse los gastos y penas consegüents a la occultació ó morositat.

Los que denuncien al Liquidador del partit. — Administració económica de la província: las ocultacions o fraus indicadats tindran dret a percibir las multas que determina lo Reglament.

Lo que se anuncia al públic en cumpliment de lo ordenat en lo article 115 del Reglament provisoriol de 14 Janer 1871.

Barcelona 23 de Abril de 1881. — Lo Jefe económico, Pere Mayoral.

Caixa d' ahorros de la província de Barcelona. — Han ingressat ab la fetxa d' aquest dia 61.901 pessetas procedentes de 1.633 impositors, essent 108 lo número de nous imponentes.

Se han retornat 46.935 pessetas 51 cént. a petició de 274 interessats.

Barcelona 24 de Abril de 1881. — Lo director de torn, substitut, Joseph Ferrer y Vidal.

Cos de Telegrafos. — Telégramas rebuts en lo dia de la fetxa y detinguts en dita oficina per a trovar a los destinataris.

Palma, Duran, Ronda S. Antoni 7. — New York, Grane, sens senyars. — Tarragona, Pilar sens senyars.

Gijon, Joseph R. Pomar, Vapor Barambio (ausent).

Valencia, Pont Greifar, Pau Ensenyansa 4. — Dundee, Cadé, Sant Felip 29. — Madrid, Hipolit Bramblay, Fonda Espanya (ausent). — Almeria, Terrel Lopez sens senyars. — Bilbao, Eurich, Basas, id. — Rodez, Blanç Companya negociant vins, id. — Lixon, Fiorillo, id. — Valencia, S. K. Capità Vapor Asig (ausent). — Torrevieja, Concepció Lopez, Consell de Gent 64.

Barcelona 23 de Abril de 1881. — Lo director de la secció, Andreu Capo.

Défuncions. — Des de las 12 del dia 22 fins a las 12 del dia 24 de Abril de 1881.

Casadas, 0. — Casals, 2. — Selters, 4. — Solteras, 3.

Viudos, 1. — Viudas, 2. — Neys, 4. — Novas, 4.

Abort, 0. — Naixements: varons, 11. — Donas, 15.

BOLSI (Segons nota de la casa Espinach). — A las undeu de la nit quedava le consolidat a 21.67 d. 1.2 diners y 21.70 paper.

Accions B.H. Colonial 87 1/2. — Id. Fransas 139. — Id. Norts 88 3/4. — Id. Orenses 00. — Banc de Cata-

la talunya 00 paper.

**AL VERDADER
CRISTALL DE ROCA DEL BRASIL.**
Establiment dels Optichs Fransesos,
ESPOUY GERMANS,

Escudellers, núm. 77.—Barcelona.

SARSA CARNER. VERDADERA ESSENCIA.

Ab setxa 22 del mes passat, varem tenir lo gust de dirigir la següent comunicació a l'Iltre Sr. Degà de la facultat de Medicina de aquesta Universitat.

«Molt Sr. meu é l'Iltre. company: V. S. sab que à la llum del análisis químich hem reelegut recentment lo viciós dels medis d'obtensió dels medicaments que tenen per base a sarsaparilla, lo qual sou causa de que perdés una gran part de la justa fama que portá els països productors dit irreemplassable material farmaceutich.

Donehs bé, desitxosos de tornarli lo prestigi de que havia gosat y en vista de import an curiosos treballs de químichs y practichs tant eminents com los Srs. Trapp, Squibb, Rabeau, Pallotta, Pelegri y altres, havem ideat un nou procediment pera obtenir sa essència, segons lo qual no s'altera la «esmilacina» ni 's perdi res de son oli volatil.

Agrahiré se serveix通知á sos companys del Claustro y de la Real Academia y ferlos hi present que rebré gustós á quants desitxin veure com faix las operacions pera obtenir lo espressat produete.

Anticipantli per tot aixó las gracies, etc..»

La venen á 4 rals la botella los Drs. Marqués, Hospital; Arola, Plassa de la Llana; Masó, Rambla d' Estudis; Viader, Carme; Balasch, Rambla de Sant Joseph; Segalá, Hignas; y altres Farmacias principals.

Dipòsit Central y venda al per major, Arribau, 22.

ALS MALALTS

DE

AFFECCIONS HERPÉTICAS, ESCOFULOSAS Y SARNOSAS.

CONSULTAS DE 12 A 2.

Ensanche, Carrer del Consell de Cent, 414.

JULIO DUFRESNE.

DENTISTA DE PARIS, reb de 9 á 12 y de 3 á 6.
RAMBLA DEL CENTRO, 8, pis segon, al costat del Liceo.

PIANOS Y ORGAS DE MANUBRIO.

Los millors y mes moderns á proposit pera salons de ball. Méto-
do pera acordeons. Dirigirse á Mr. Klenk recompositor de tota clas-
se d' instruments de música á cilindro. Carrer Nou de la Rambla,
nú n. 104.

Telegramas particulars.

Madrit 24, 5'15 tarde.—S'ha verificat la reunió de la comissió arancelaria pera donar posseisió de son carrech al senyor Albacete, lo qui ha pronunciat un discurs de gracies. Després s'han nombrat las comissions següents: la del dret diferencial de bandera en la península composta de 'n Nava, Morer, Nicolau y San-
chis; la de Cuba presidida pe 'l Director Hisen-
da en Ultramar composta de 'ls senyors Angolo-
ti, Nicolau y Martínez Campos (Miquel) la de la
questió llanera formada pe 'ls senyors Serret,
Suarez, Inelan, Amblard Pelayo Cuesta y Prats.

Madrit 24, à las 5'25 tarde.—Ab motiu d'ha-

ber sigut denunciats *El Demòcrata* y *El Globo* declara aquest que retirarà sa benevolència al Ministeri si no se li permet la propaganda pa-
cífica de l' idea republicana.

La Gaceta publica las decisions de compe-
tenças y recursos d' alsada d' escasa impor-
tancia.

Paris 24.—Las últimas notícias de Tunís ma-
nifestan que la opinió pública està molt indig-
nada.

Argel 24.—Lo Cónsul de França en Tunís ha ofert assilo á bordo dels barcos francesos als europeos, alarmats per la resposta del Bey de que no respondia de sa seguretat en lo cas de que 'ls francesos invadéixin lo territori.

GRAN RESTAURANT

DEL

LLEO DE PEDRALVES, ANTICH CONVENT DE SANTA CATARINA.

Entrada per la primera porta. Gran y espayós saló. Magnifica y es-
payosa galeria. Servei esmerat. Abundant y variat assortit de menjars.

Aire pur, rica aigua, preciosa vista, verdadera casa de recreo ab
condicions higièniques inmillorables.

Se reben avisos anticipats pera dinars y banquets, en la Rambla de
las Flors, número 33, tenda.

APBVATOS PRODUCTORS DE GAS

DE VARIOS SISTEMAS (AB PRIVILEGI).

A. SANS Y COMPANYIA,

Carrer del Consell de Cent, número 310.

Las fàbricas y grans establiments que desitxin cambiar lo alum-
brat de petróleo per lo de gas poden efectuarlo ab gran baratura. En
lo despatx se donan datos, prospectes y tota classe de notícias y
garantisan l' èxit, entre las 300 instalacions efectuadas, las de las
fàbricas dels Srs. A. Sedó y C., d' Esparraguera; Banys de D. J.
Blancafort, Garriga; idem de Broquetas, Caldas de Montbuy; Cassi-
no Espanyolet, de Játiva; idem Artistich, d' Almansa; idem fàbrica
de D. J. Bort, Carcagente, etc., etc.

GABINET DE CURACIONS.

CONSULTAS-MÉDICAS DE FRANCH ALS POBRES

Carrer de Ponent, número 53, pis 1.er—Barcelona.

SIFILIS Y VENEREO, se cura d' una manera radical, sens mercuri
ab lo especific del Dr. Anatning.

BLENORRAGIA (PURGACIONS.) Bastan dues caxetas de las tan
recomanables píldoras del Dr. Anantning pera curar qualsevol purgació
per crònica que sia.

HORAS DE CONSULTA.—Días laborables de 11 á 2 y de 7 á 9 tarda.
—Días festius de 10 á 1 y de 6 á 8.

FABRICA DE XOCOLATE DE TOMAS MAIMÓ.

Se fabrica tota classe de xocolate de 4 rals per amunt y á gust dels
consumidors.—Montesion, 19,

ARMONIUMS.

GARANTISATS PER 10 ANYS.

Lo assortit mes complert de dits
instruments á preus fabulosament
baratos, se trobarán en lo acreditat y conegut dipòsit de Pianos de
RÓMULO MARISTANY. Plassa de Catalunya 12 y 1.

LLEYDA.

Dia.	Hora.	Fermòmetre	Vent.	Anemòmetr.
23 t.	745 112	14 215	S. O.	18 p. m.
24 m.	750	8 215	S. O.	42 p. m.

OBSERVACIONS.—A las tres tardes unes gotetas.—A las cinquena menys quart tarda pluja ab un poch de pedreta fins un quart de sis tardes.